

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1S/28/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8015200726
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Magdaléna Želinská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8015200726.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Magdalény Želinskej a sudkýň JUDr. Evy Slávikovej a JUDr. Viery Zolákovej v právnej veci žalobcu E.. G. R., bytom R., S. XX, IČO: XX XXX XXX proti žalovanému Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, Hraničná 12, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 11. mája 2015, č.k. 02135/2015-Op-4 na základe žaloby, jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného zo dňa 11. mája 2015, č.k. 02135/2015-Op-4 v spojení s rozhodnutím zo dňa 16. februára 2015 č. 00390/2015-Os-43 a vec v r a c i a žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ Občianskeho súdneho poriadku.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 70,- EUR v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou zo dňa 7.7.2015 doručenou tunajšiemu súdu dňa 14.7.2015 žalobca napadol zákonnosť rozhodnutia žalovaného o rozklade zo dňa 11. mája 2015, č.k. 02135/2015-Op-4, ktorým žalovaný v súlade s § 66 zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov (ďalej len „Zákon“) zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie o uložení opatrení na odstránenie zistených nedostatkov vydané prvostupňovým orgánom, Úradom na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky dňa 16.2.2015 č. 00390/2015-Os-43.

Žalobca v odôvodnení žaloby uviedol, že dňa 23.9.2014 mu bolo doručené oznámenie o začatí správneho konania vedeného voči nemu vo veci podozrenia z porušenia Zákona vo vzťahu k neoprávnenému spracovaniu osobných údajov H. Y. a J. Y., ku ktorému malo dôjsť zverejnením trestného rozkazu vydaného Okresným súdom Spišská Nová Ves dňa 16.6.2014, č.k. 4T/35/2014 - 273 na webovej stránke žalobcu www.exekutorsopko.sk. Žalobca v priebehu správneho konania namietal, že z titulu výkonu činnosti súdneho exekútora nemá evidenčnú povinnosť voči žalovanému, resp. povinnosť osobitnej registrácie, či evidencie prevádzkovaného informačného systému. Keďže išlo o zverejnenie trestného rozkazu vydaného súdom, poukázal na to, že ani súd nie je prevádzkovateľom na účely Zákona a rovnako nepotrebuje súhlas dotknutých osôb, H. Y. a J. Y., na zverejnenie ich osobných údajov.

Napriek vzneseným námietkam prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo dňa 16.2.2015 č. 00390/2015-Os-43, v zmysle § 65 ods. 1, 2 písm. b/ a ods. 4 Zákona uložil žalobcovi opatrenie spočívajúce v povinnosti v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia ukončiť zverejňovanie osobných údajov H. Y., ktorými majú byť meno, priezvisko, rok narodenia, názov obce trvalého pobytu, adresa bydliska a obchodné meno živnostníčky, označenie mena, priezviska, čísla účtu a adresa J. Y. a zároveň žalobcovi uložil povinnosť v lehote siedmich dní informovať úrad o splnení uloženej povinnosti.

Žalobca uviedol, že proti tomuto prvostupňovému rozhodnutiu podal rozklad, ktorý odôvodnil tým, že žalovaný správny orgán nemá právomoc konať a rozhodovať o subjekte, ktorý nemá osobitnú registračnú a evidenčnú povinnosť, ktorý nespracúva osobné údaje, neurčuje účel a prostriedky spracúvania a ani neposkytuje osobné údaje tretích osôb na spracovanie. Predmetný trestný rozkaz nesúvisí s výkonom činnosti súdneho exekútora, súdny exekútor tento rozkaz nevydal. V rámci trestného konania vystupoval žalobca v pozícii poškodeného, nie ako konajúci súdny exekútor. Žalovaný správny orgán na tieto žalobcove námietky neprihliadal a nezohľadnil jeho argumentáciu v priebehu konania. Žalobca poukázal na to, že pri výkone exekučnej činnosti postupuje v zmysle zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku, ktorý je osobitným zákonom vo vzťahu k zákonu č. 122/2013 Z.z., pričom pri tejto činnosti sa nevyžaduje súhlas dotknutej osoby so spracúvaním osobných údajov, ako to má na mysli Zákon o ochrane osobných údajov. Žalovaný o podanom rozklade rozhodol tak, že ten zamietol.

Žalobca ďalej s odkazom na § 10 ods. 2, § 41 ods. 3 Zákona o ochrane osobných údajov, § 2, 3, § 5a ods. 1 Exekučného poriadku uviedol, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí vyslovil, že pri výkone exekučnej činnosti súdny exekútor spracúva osobné údaje dotknutých osôb na základe Exekučného poriadku, pričom má pri tejto činnosti postavenie prevádzkovateľa a informačný systém, v ktorom sa tieto osobné údaje dotknutých osôb nachádzajú, podlieha povinnej evidencii podľa § 43 ods. 1 Zákona. Žalobca však namietal definovanie predmetnej webovej stránky ako informačného systému súdneho exekútora, keďže za informačný systém môže byť považovaný výlučne špeciálny softvér vyvinutý pre potreby súdnych exekútorov na účely výkonu exekučnej činnosti, pričom webová stránka tieto podmienky nespĺňa.

Žalobca namietal, že žalovaný v predmetnom rozhodnutí nesprávne a nelogicky definuje a rozlišuje fyzickú osobu G. R. a osobu súdneho exekútora H. G. R., U. úrad R., pričom zároveň nesprávne určuje osobu poškodeného v trestnom konaní, ktorým mal byť súdny exekútor a nie G. R.. Žalovaný evidentne konal s jeho osobou ako s osobou súdneho exekútora, čím tak rozhodol o disciplinárnej zodpovednosti súdneho exekútora z titulu výkonu exekučnej činnosti a zároveň osobe súdneho exekútora uložil opatrenia, čo je v rozpore s § 220 ods. 1, § 221 ods. 1, § 223 ods. 1 - 3 Exekučného poriadku.

Žalobca akcentoval, že žalovaný má právomoc konať iba voči takému subjektu, ktorý spracúva osobné údaje dotknutých osôb v informačnom systéme, má postavenie prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa, pričom ich činnosťou dôjde k porušeniu práv fyzickej osoby pri spracúvaní osobných údajov.

Úrad tak nesprávne určil, že žalobca, G. R., nemá postavenie poškodeného v trestnom konaní, ale definoval ho výlučne ako súdneho exekútora, ktorý zverejnil trestný rozkaz s osobnými údajmi H. Y. a J. Y. v súvislosti s výkonom svojej exekútorskej činnosti.

Žalobca poukázal na základný fakt, že on vo svojom informačnom systéme vedie údaje o podnikateľskom subjekte, H. Y. ako dlžníčke, voči ktorej vedie exekučné konanie vo vzťahu ku konkrétnemu oprávnenému subjektu, pričom však v tomto systéme neeviduje žiadne údaje J. Y., ktorý nie je účastníkom žiadneho exekučného konania vedeného žalobcom.

Žalovaný tak konal v rozpore s jemu danou právomocou, keď poskytol ochranu fyzickej osobe vo vzťahu k osobným údajom uvedeným v trestnom rozkaze vydanom súdom, pričom tieto informácie sú verejne prístupné, napr. na internete, resp. vo verejnom výpise z LV, k.ú. R.. Navyše, údaje o právnickej osobe, resp. údaje o podnikajúcej fyzickej osobe spracované v informačnom systéme príslušného prevádzkovateľa nie sú osobnými údajmi a nespádajú do pôsobnosti Zákona o ochrane osobných údajov v zmysle Metodického usmernenia žalovaného č. 1/2013).

Zároveň poukázal na to, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo vydané v rozpore s § 66 ods. 2 zákona č. 122/2013 Z.z. a § 61 ods. 2 Správneho poriadku, keďže rozhodnutie bolo vydané E. G., podpredsedom úradu, a nie jeho predsedom, pričom z rozhodnutia nie je zrejma delegácia právomoci rozhodovať vec podpredsedom úradu.

Žalobca tak navrhol žalobou napadnuté rozhodnutie zrušiť v celom rozsahu a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 25.8.2015 k podanej žalobe navrhol žalobu zamietnuť a účastníkom nepriznať právo na náhradu trov konania.

V prvom rade poukázal na nesprávne tvrdenie žalobcu v tom, že súdny exekútor vykonávajúci exekučnú činnosť nemá zákonom určenú povinnosť evidencie, keďže s odkazom na § 2 ods. 1 Zákona sa tento zákon vzťahuje na každého, kto spracúva osobné údaje, určuje účel a prostriedky spracúvania alebo poskytuje osobné údaje na spracúvanie. V tejto súvislosti odkázal na ustanovenia § 34 ods. 1, 2 písm. d/, § 37, § 43 ods. 1 Zákona, v zmysle ktorých je zrejmé, že súdny exekútor všeobecne má výnimku z oznamovacej povinnosti, avšak má povinnosť viesť evidenciu informačného systému osobných údajov, tzv. evidenčný list podľa § 43 Zákona.

Konštatoval, že žalobca mylne zamieňa spôsoby spracúvania osobných údajov ako sú zverejňovanie, poskytovanie resp. prístupňovanie, ktoré sú definované v zákone.

Žalovaný uviedol, že skutočnosť, že rovnopis trestného rozkazu bol žalobcovi ako osobe poškodeného riadne doručený zo strany súdu v zmysle § 354 ods. 2 Trestného poriadku, nedáva tejto osobe právo tento trestný rozkaz svojvoľne zverejniť.

Vo vzťahu k otázke súhlasu dotknutej osoby žalovaný odkázal na § 9 ods. 1, § 10 ods. 2 Zákona, pričom Zákon ako právny základ na spracovanie osobných údajov, t.j. oprávnenie na zákonné spracúvanie osobných údajov, považuje okrem súhlasu dotknutej osoby tiež oprávnenie dané osobitnými zákonmi. Takéto oprávnenie o.i. prislúcha aj všeobecným súdom. Súd má však povinnosť pri zverejňovaní svojich rozhodnutí zabezpečiť ochranu osobných údajov, a to anonymizovaním osobných údajov v zverejňovaných rozhodnutiach (§ 82a zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, § 5 vyhlášky č. 482/2011 Z.z. o zverejňovaní súdnych rozhodnutí).

K namietanej absencii právomoci žalovaného konať voči žalobcovi žalovaný poukázal na § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona, v zmysle ktorého sa na účely tohto zákona za prevádzkovateľa považuje každý, kto sám alebo spoločne s inými vymedzí účel spracúvania osobných údajov, určí podmienky ich spracúvania a spracúva osobné údaje vo vlastnom mene; ak účel, prípadne aj podmienky spracúvania osobných údajov ustanovuje zákon, priamo vykonateľný právne záväzný akt Európskej únie alebo medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, prevádzkovateľom je ten, kto je na plnenie účelu spracúvania za prevádzkovateľa ustanovený alebo kto spĺňa zákonom, priamo vykonateľným právne záväzným aktom Európskej únie alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, ustanovené podmienky. V zmysle tejto definície je žalobca ako súdny exekútor bezpochyby prevádzkovateľom, pričom účel spracúvania je definovaný priamo Exekučným poriadkom, v zmysle ktorého je súdny exekútor štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučnej činnosti. Je preto neprípustné, aby súdny exekútor pri výkone svojej činnosti zverejnil trestný rozkaz v plnej neanonymizovanej verzii s uvedenými osobnými údajmi dotknutých osôb. Negatívne vymedzenie pôsobnosti zákona podľa § 2 ods. 1 Zákona nie je v tejto veci aplikovateľné.

Vo vzťahu k námietke žalobcu, že v trestnom konaní nevystupoval ako súdom poverený súdny exekútor na výkon exekučnej činnosti, ale ako osoba poškodená trestným činom, žalovaný uviedol, že vzhľadom na administratívno-právnu zodpovednosť v zmysle Zákona táto námietka nie je dôvodná keďže je zrejmé, že žalobca vystupoval v trestnom konaní v postavení verejného činiteľa, ako Mgr. G. R., súdny exekútor, orgán verejnej moci.

Rovnako nie sú dôvodné námietky žalobcu, že osobné údaje uvedené v trestnom rozkaze je možné získať na internete, v zozname pojednávaní konajúceho súdu, resp. na webovej stránke katastrálneho úradu, keďže v tomto prípade ide o iný účel spracúvania osobných údajov, iný okruh dotknutých osôb, pričom § 68 ods. 1 Katastrálneho zákona definuje katastrálny operát za verejne prístupný. Tieto dva rôzne druhy zverejnenia osobných údajov (zverejnenie trestného rozkazu a zverejnenie údajov katastrálneho operátu) nemožno stotožňovať. Rovnako nemožno s touto situáciou stotožniť právo orgánov činných v trestnom konaní zhromažďovať informácie o osobe, voči ktorej sa vedie trestné stíhanie.

Žalovaný ďalej poukázal na otázku definovania osobných údajov, t.j. čo sa považuje za osobný údaj, s odkazom na § 4 ods. 1 Zákona a čl. 2 písm. a/ Smernice EP a Rady č. 95/46/EHS z 24.10.1995 o

ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov, podľa ktorej je osobný údaj akákoľvek informácia, ktorá sa týka identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby (dotknutej osoby), pričom za identifikovateľnú osobu sa považuje osoba, ktorú možno definovať priamo alebo nepriamo, najmä pomocou overenia identifikačného čísla alebo jedného či viacerých faktorov špecifických pre jeho fyzickú, fyziologickú, duševnú, hospodársku, kultúrnu alebo sociálnu identitu. Meno a priezvisko fyzickej osoby, uvedenie bydliska, resp. čísla účtu v spojení s menom možno bezpochyby považovať za osobný údaj.

Žalovaný považuje za nedôvodnú tiež námietku žalobcu o tom, že správny orgán zamieňal, resp. nedefinoval správne žalobcu ako súdneho exekútora, pričom opomínal žalobcu ako fyzickú osobu, súkromnú osobu, jednotlivca. Uviedol, že otázka označenia žalobcu nebola predmetom správneho konania, pričom poukázal na to, že v trestnom konaní je jasne uvedená osoba poškodeného ako H.. G. R., U. úrad R., A.: XX XXX XXX.

Vo vzťahu k otázke, či webová stránka www.exekutorsopko.sk je alebo nie je oficiálnym webovým sídlom žalobcu, žalovaný uvádza, že ide bezpochyby o stránku, na ktorej sú zverejnené údaje súvisiace s výkonom exekučnej činnosti žalobcu.

Taktiež nie je dôvodná námietka žalobcu, že úrad svojvoľne a arbitrárne rozhodol o disciplinárnej zodpovednosti žalobcu, keďže je nepochybné, že otázka disciplinárneho trestania súdnych exekútorov je vyhradená Slovenskej komore exekútorov, pričom žalovaný si túto právomoc ani neosvojoval.

Vo vzťahu k otázke definovania pojmu „informačný systém“ žalovaný poukázal na § 4 ods. 3 písm. b/ Zákona, v zmysle ktorého sa za informačný systém osobných údajov považuje informačný systém, v ktorom sa na vopred vymedzený alebo ustanovený účel systematicky spracúva alebo má spracúvať akýkoľvek usporiadaný súbor osobných údajov prístupných podľa určených kritérií, bez ohľadu na to, či ide o informačný systém centralizovaný, decentralizovaný alebo distribuovaný na funkčnom alebo geografickom základe; informačným systémom sa na účely tohto zákona rozumie aj súbor osobných údajov, ktoré sú spracúvané alebo pripravené na spracúvanie čiastočne automatizovanými alebo inými ako automatizovanými prostriedkami spracúvania.

Informačným systémom je tak akákoľvek databáza určená na zhromažďovanie, získavanie, prenos, či akékoľvek iné spracovateľské operácie s osobnými údajmi dotknutých osôb, pričom sa môže nachádzať v papierovej forme, v digitalizovanej forme na externom nosiči dát, v osobnom počítači, alebo aj napr. na serveri poskytovateľa webhostingu, t.j. na webovej stránke.

Žalovaný sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že poprel práva žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní, ktorý má právo chrániť sa pred trestnou činnosťou.

Vo vzťahu k argumentácii žalobcu o definovaní údajov o právnických osobách a fyzických osobách - podnikateľoch, ktoré sa v zmysle Metodického usmernenia úradu č. 1/2013 nepovažujú za osobné údaje, žalovaný uvádza, že ide o mylne vyloženú definíciu, navyše nijako neospravedlňuje uvedenie mena a čísla účtu J. Y..

K námietke žalobcu, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné z dôvodu, že nebolo vydané oprávnenou osobou v súlade s § 66 Zákona, žalovaný poukazuje na skutočnosť, že v čase medzi 13.2.2015, kedy sa vzdala funkcie predsedníčky úradu U. F., do 14.5.2015, kedy bola za predsedníčku zvolená R. J., povinnosti predsedu úradu vykonával v súlade s § 48 ods. 1 Zákona podpredseda úradu. Žalovaný má tak za to, že ustanovenia Správneho poriadku, ale tiež aj príslušné ustanovenia Zákona boli v tomto smere dodržané a rozhodnutie je vydané zákonným spôsobom na to oprávnenou osobou.

Podaním zo dňa 7.2.2016 sa žalobca vyjadril k vyjadreniu žalovaného, kde opakovane poukazoval na odlišné postavenie jeho osoby ako súdneho exekútora vykonávajúceho činnosť v zmysle Exekučného poriadku a postavenie poškodeného v trestnom konaní. Žalobca ako poškodený nikdy žiadne osobné údaje dotknutej osoby nezhrmažďoval, nespracúval a nevystupoval v pozícii prevádzkovateľa informačného systému. Úrad na ochranu osobných údajov, žalovaný, preto nemá danú právomoc konať o údajnom porušení povinností stanovených Zákonom a o ukladaní opatrení či iných formách sankcií

voči jeho osobe v postavení poškodeného. Taktiež opakovane namietal definovanie webovej stránky www.exekutorsopko.sk ako informačného systému.

Poukázal zároveň na to, že Marta Štrauchová sa toho času domáha na Okresnom súde Poprad ochrany v zmysle § 11 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka, pričom uviedol, že v tomto prípade je to len všeobecný súd, a nie žalovaný, kto má právomoc vo veci konať a posúdiť otázku porušenia práv dotknutej osoby, ktorého sa mal žalobca dopustiť zverejnením trestného rozkazu.

Krajský súd podľa § 244 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 250j ods. 1 O.s.p.), oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu, pričom dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

Podľa § 244 ods. 1, 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1, 2 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Pri preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu príslušný súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. s príslušnými hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi administratívnymi predpismi. Krajský súd je tak v intenciách § 244 ods. 1, § 247 ods. 1 O.s.p. (druhá hlava piatej časti O.s.p.) oprávnený preskúmať zákonnosť postupu správneho orgánu, pričom postupom sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu v súlade s procesnými a hmotnoprávnymi normami, ktorou správny orgán realizuje právomoc ustanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený, ale súčasne aj povinný vykonávať príslušné úkony, pričom konanie musí ukončiť vydaním rozhodnutia vo veci, ktoré má predpísané náležitosti.

Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že dňa 18.8.2014 bol žalovanému doručený podnet H.y Y. na začatie konania o ochrane osobných údajov, v ktorom uviedla, že dňa 13.8.2014 na webovej stránke www.exekutorsopko.sk našla zverejnený trestný rozkaz vydaný okresným súdom, vydaný proti jej osobe, pričom v ňom boli zverejnené jej osobné údaje, ako aj osobné údaje jej bývalého manžela. Podľa jej názoru súdny exekútor tieto osobné údaje zverejnil neoprávnené, čím došlo k porušeniu Zákona o ochrane osobných údajov.

Dňa 16.2.2015 bolo správnym orgánom prvého stupňa vo veci vydané rozhodnutie č. 00390/2015-Os-43, ktorým tento orgán príslušný podľa § 45 ods. 1, § 46 ods. 1 písm. f) a § 72 Zákona v spojení s príslušnými ustanoveniami Správneho poriadku, v konaní začatom dňa 23.9.2014 ex offo na základe podnetu H. Y. podaného z dôvodu podozrenia z neoprávneného zverejňovania osobných údajov svojej osoby a osobných údajov J. Y. zverejnením Trestného rozkazu vydaného Okresným súdom Spišská Nová Ves dňa 16.6.2014, č.k. 4T/35/2014 - 373 súdnym exekútorom H.. G. R. na webovej stránke www.exekutorsopko.sk rozhodol v súlade s § 65 ods. 1, 2 a 4 Zákona tak, že prevádzkovateľovi H.. G. R., súdnemu exekútorovi, R., S. XX na základe zistenia, že na webovej stránke www.exekutorsopko.sk, ktorej obsah súvisí výlučne s vykonávanou exekučnou činnosťou, pri ktorej spracúva osobné údaje na základe osobitného zákona, v súlade s § 10 ods. 2 Zákona, a ktorý spracúva vo svojom informačnom systéme tiež osobné údaje H. Y. a J. Y., zverejnil tieto osobné údaje obsiahnuté v uvedenom trestnom rozkaze bez právneho základu, pričom žiaden zákon mu toto zverejnenie neumožňoval, čím zasiahol do práv a oprávnených záujmov dotknutých osôb, na základe čoho mu správny orgán uložil, za účelom odstránenia nedostatkov opatrenie spočívajúce v povinnosti v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia ukončiť zverejňovanie osobných údajov H. Y., ktorými majú byť meno, priezvisko, rok narodenia, názov obce trvalého pobytu, adresa bydliska a obchodné meno živnostníčky, označenie

mena, priezviska, čísla účtu a adresa J. Y. a zároveň v lehote siedmych dní informovať úrad o splnení uloženej povinnosti.

S odkazom na § 4 ods. 1, § 2 ods. 1, 2, § 4 ods. 3 písm. a/ bod 3, § 4 ods. 2 písm. b/, § 5 ods. 1, § 5a ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1, § 10 ods. 2, § 12 ods. 5, § 65 ods. 1, 2, 4 Zákona, čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky, § 5 ods. 1, § 205 a § 206 Exekučného poriadku, § 33 ods. 2 Správneho poriadku, § 46 ods. 1, 2 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku, § 374 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestného zákona správny orgán prvého stupňa konštatoval, že primárnym cieľom Zákona je chrániť práva fyzických osôb pred neoprávneným zasahovaním do súkromného života pri spracúvaní ich osobných údajov v súlade s čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 5 Zákona. Vo vzťahu k zverejnenému trestnému rozkazu správny orgán uviedol, že súdy majú zákonom stanovenú povinnosť anonymizovať zverejňované rozhodnutia za účelom zabezpečenia ochrany práv a právom chránených záujmov dotknutých osôb. Súd je tým subjektom, ktorý na účely súdneho konania získavajú, zaznamenávajú, zhromažďujú, menia, využívajú a zverejňujú osobné údaje. Má tak vo vzťahu k vydaným rozhodnutiam postavenie prevádzkovateľa podľa § 2 ods. 2 písm. b/ Zákona.

Súdny exekútor vo svojom informačnom systéme pre potreby výkonu exekučnej činnosti spracúva osobné údaje dotknutých osôb, medzi inými aj údaje H. Y.. Súdny exekútor má tak rovnako postavenie prevádzkovateľa podľa § 2 ods. 2 písm. b/ Zákona.

Správny orgán uviedol, že súdny exekútor podal v predmetnej trestnej veci trestné oznámenie v súvislosti s podozrením z páchania trestného činu podvodu, útoku na verejného činiteľa, trestného činu poškodzovania veriteľa, marenia exekučného konania a krivého obvinenia. Osobné údaje H. Y. a J. Y. uvedené v tomto trestnom oznámení boli bezpochyby získané resp. spracúvané v rámci vykonávanej exekučnej činnosti.

Vec tak bola prejednaná vo vzťahu k podozreniu z neoprávneného zverejňovania osobných údajov dotknutých osôb vo zverejnenom trestnom rozkaze. Skutočnosť, že trestný rozkaz bol zverejnený, a to na webovej stránke www.exekutorsopko.sk, mal správny orgán za preukázané. Účelom tohto konania je prioritne odstránenie zistených nedostatkov a príčin ich vzniku uložením primeraných opatrení prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, ktorý zverejnil osobné údaje dotknutých osôb bez právneho základu, keďže žiaden zákon takéto zverejnenie neumožňuje, čím je tak zasiahnuté do práv a oprávnených záujmov dotknutých osôb.

Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca dňa 9.3.2015 rozklad, ktorým sa domáhal zrušenia rozhodnutia č. 00390/2015-0s-43 zo dňa 16.2.2015, ktoré považuje za nezákonné, zmätočné a nepreskúmateľné. Uviedol, že správny orgán nesprávne považuje žalobcu za prevádzkovateľa pri výkone exekučnej činnosti bez toho, aby špecifikoval, na základe akých zákonných ustanovení vyslovil svoju právomoc konať vo veci, na základe čoho mala vzniknúť žalobcovi oznamovacia či evidenčná povinnosť informačného systému voči žalovanému, a to vo vzťahu k zverejnenému trestnému rozkazu, ktorý nevydal on ako súdny exekútor, ale trestný rozkaz bol vydaný príslušným súdom v rámci trestného konania. uviedol tiež, že žalovaný navyše nedisponuje právomocou rozhodovať o disciplinárnom previnení žalobcu.

Namietal tiež skutočnosť, že sa správny orgán v rozhodnutí nevysporiadal so skutočnosťou, že žalovaný ako súdny exekútor nedisponuje a ani nedisponoval osobnými údajmi J. Y., keďže voči jeho osobe nebolo z jeho strany vedené žiadne exekučné konanie a voči jeho osobným údajom aj z tohto dôvodu súdny exekútor nemôže mať postavenie prevádzkovateľa, keďže tieto údaje sa v jeho informačnom systéme ani nenachádzajú. Uviedol tiež, že osobné údaje H. Y. aj J. Y., sú na internete, t.j. na verejne dostupnom mieste, uvedené na viacerých portáloch, ako na stránke katastrálneho úradu, na oficiálnej stránke dlžníkov v centrálnom registri exekúcií, či na iných komerčných stránkach.

Žalobca tiež namietal, že z pozície poškodeného trestnou činnosťou odsúdenej (tu dotknutej osoby) má isté práva, založené predovšetkým na zásade verejnosti súdneho konania, zvlášť trestného, v rámci ktorého zákon negarantuje právoplatne odsúdenej osobe anonymitu. Jemu ako poškodenému žiaden zákon neukladá povinnosť anonymizovať súdne rozhodnutie, ktoré sa týka aj jeho osoby. Uviedol viacero odkazov na rozhodnutia Najvyššieho súdu Spojených štátov amerických, Kanady, či Českej republiky, ktoré sa zaoberajú otázkou verejnosti súdnych konaní, verejnosťou výkonu spravodlivosti a s

tým spojenou verejnou kontrolou justície, zverejňovaním súdnych rozhodnutí. Rovnakom poukázal na to, že niektoré štáty (Nórsko, Kanada) na webových stránkach súdov zverejňujú neanonymizované súdne rozhodnutia, resp. aj súdne spisy sú prístupné verejnosti (Spojené štáty americké). Ochrana spoločnosti pred trestnou činnosťou osôb by mala byť vo verejnom záujme štátu.

V podanom rozklade poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/5021/2008, rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 152/2008, IV ÚS 107/2010, nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV ÚS 154/1997, Pl. ÚS 2/2010, ako aj súdnu prax ESLP (napr. rozhodnutia Lešník-SR, Ringier 2 - SR).

Rozhodnutím o rozklade zo dňa 11.5.2015 č.k. 02135/2015-Op-4 vydanom podľa § 66 Zákona žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie o uložení opatrení na odstránenie zistených nedostatkov vydané prvostupňovým orgánom, Úradom na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky dňa 16.2.2015 č. 00390/2015-Os-43.

Po vysporiadaní sa s otázkou včasnosti podaného rozkladu správny orgán konštatoval, s odkazom na čl. 19, čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, § 2 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ bod 3, písm. b/, § 9 ods. 1, § 10 ods. 2, § 43 ods. 1, § 65 Zákona, že posúdenie skutkových a právnych okolností veci prvostupňovým správnym orgánom bolo správne. Žalobca zverejnil osobné údaje dotknutých osôb bez akéhokoľvek právneho základu, keďže na ich spracúvanie nemal zákonné oprávnenie. Žalobca je bezpochyby definovaný ako prevádzkovateľ v zmysle § 4 ods. 2 písm. b/ Zákona, pričom osobné hľadisko prevádzkovateľa, t.j. či tieto osobné údaje zverejnil ako súdny exekútor alebo ako fyzická osoba, nemajú na toto posúdenie vplyv. Skutočnosť, že trestný rozkaz bol zverejnený na webovej stránke súdneho exekútora www.exekutorsopko.sk, ktorú správny orgán považuje za informačný systém prevádzkovateľa, žalobcu, čím tak boli zverejnené osobné údaje dotknutých osôb, je dôkazom porušenia príslušných ustanovení Zákona. Poukázal tiež na rozhodnutie Súdného dvora EÚ vo veci Bodil Lindquist C-101/01 zo dňa 6.11.2003.

Správny orgán neuznal za dôvodnú námietku, že osobné údaje dotknutých osôb sa na internete nachádzajú na viacerých internetových stránkach (katastrálny úrad, centrálna evidencia dlžníkov), keďže toto spracúvanie osobných údajov je upravené osobitnými zákonmi. Taktiež argumentáciu vo vzťahu k ochrane verejnosti pred trestnou činnosťou a odkaz na zahraničnú judikatúru považuje správny orgán za tendenčnú, keďže v tomto konaní nejde o právo verejnosti na informácie, ale o realizáciu tohto práva v súlade s ústavnou zásadou v zmysle čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky.

Rovnako poukázal na to, že žalobca v podanom rozklade neuviedol žiadne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by spochybňovali zistený skutkový stav a boli tak dôvodom na zmenu alebo na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Podanému rozkladu preto nebolo možné vyhovieť.

Podľa čl. 19 ods. 1 - 3 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa § 1 Zákona tento zákon upravuje ochranu práv fyzických osôb pred neoprávneným zasahovaním do ich súkromného života pri spracúvaní ich osobných údajov a práva, povinnosti a zodpovednosť pri spracúvaní osobných údajov fyzických osôb.

Podľa § 2 ods. 1 Zákona tento zákon sa vzťahuje na každého, kto spracúva osobné údaje, určuje účel a prostriedky spracúvania alebo poskytuje osobné údaje na spracúvanie.

Podľa § 2 ods. 2 Zákona tento zákon sa vzťahuje na osobné údaje systematicky spracúvané úplne alebo čiastočne automatizovanými prostriedkami spracúvania alebo inými ako automatizovanými prostriedkami spracúvania, ktoré sú súčasťou informačného systému alebo sú určené na spracúvanie v informačnom systéme.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona tento zákon sa nevzťahuje na osobné údaje, ktoré fyzická osoba spracúva pre vlastnú potrebu v rámci výlučne osobných alebo domácich činností, najmä vedenie osobného

adresára alebo korešpondencie, a na údaje, ktoré boli získané náhodne bez predchádzajúceho určenia účelu a prostriedkov spracúvania, bez zámeru ich ďalšieho spracúvania v usporiadanom systéme podľa osobitných kritérií a nie sú ďalej systematicky spracúvané.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona týmto zákonom nie je dotknuté právo na ochranu osobnosti.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a/, b/ Zákona na účely tohto zákona sa rozumie dotknutou osobou každá fyzická osoba, ktorej sa osobné údaje týkajú. Prevádzkovateľom sa rozumie každý, kto sám alebo spoločne s inými vymedzí účel spracúvania osobných údajov, určí podmienky ich spracúvania a spracúva osobné údaje vo vlastnom mene; ak účel, prípadne aj podmienky spracúvania osobných údajov ustanovuje zákon, priamo vykonateľný právne záväzný akt Európskej únie alebo medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, prevádzkovateľom je ten, kto je na plnenie účelu spracúvania za prevádzkovateľa ustanovený alebo kto spĺňa zákonom, priamo vykonateľným právne záväzným aktom Európskej únie alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, ustanovené podmienky.

Podľa § 4 ods. 3 Zákona na účely tohto zákona sa ďalej rozumie

a) spracúvaním osobných údajov vykonávanie operácií alebo súboru operácií s osobnými údajmi, najmä ich získavanie, zhromažďovanie, šírenie, zaznamenávanie, usporadúvanie, prepracúvanie alebo zmena, vyhľadávanie, prehliadanie, preskupovanie, kombinovanie, premiestňovanie, využívanie, uchovávanie, blokovanie, likvidácia, ich cezhraničný prenos, poskytovanie, sprístupňovanie alebo zverejňovanie; niektorými operáciami s osobnými údajmi sa podľa prvej vety rozumie

1. poskytovaním osobných údajov odovzdávanie osobných údajov tretej strane, ktorá ich ďalej spracúva,
2. sprístupňovaním osobných údajov oznámenie osobných údajov alebo umožnenie prístupu k nim príjemcovi, ktorý ich ďalej nespracúva,

3. zverejňovaním osobných údajov publikovanie, uverejnenie alebo vystavenie osobných údajov na verejnosti prostredníctvom masovokomunikačných prostriedkov, verejne prístupných počítačových sietí, verejným vykonaním alebo vystavením diela,⁸) verejným vyhlásením, uvedením vo verejnom zozname, v registri alebo v operáte,⁹) ich umiestnením na úradnej tabuli alebo na inom verejne prístupnom mieste,
4. cezhraničným prenosom osobných údajov prenos osobných údajov mimo územia Slovenskej republiky a na územie Slovenskej republiky,

5. likvidáciou osobných údajov zrušenie osobných údajov rozložením, vymazaním alebo fyzickým zničením hmotných nosičov tak, aby sa z nich osobné údaje nedali reprodukovať,

6. blokováním osobných údajov dočasné alebo trvalé pozastavenie spracúvania osobných údajov, počas ktorého možno vykonávať len tie operácie s osobnými údajmi, ktoré sú nevyhnutné na splnenie povinnosti uložené týmto zákonom,

b) informačným systémom osobných údajov informačný systém, v ktorom sa na vopred vymedzený alebo ustanovený účel systematicky spracúva alebo má spracúvať akýkoľvek usporiadaný súbor osobných údajov prístupných podľa určených kritérií, bez ohľadu na to, či ide o informačný systém centralizovaný, decentralizovaný alebo distribuovaný na funkčnom alebo geografickom základe (ďalej len "informačný systém"); informačným systémom sa na účely tohto zákona rozumie aj súbor osobných údajov, ktoré sú spracúvané alebo pripravené na spracúvanie čiastočne automatizovanými alebo inými ako automatizovanými prostriedkami spracúvania,

c) účelom spracúvania osobných údajov vopred jednoznačne vymedzený alebo ustanovený zámer spracúvania osobných údajov, ktorý sa viaže na určitú činnosť,

d) súhlasom dotknutej osoby akýkoľvek slobodne daný výslovný a zrozumiteľný prejav vôle, ktorým dotknutá osoba na základe poskytnutých informácií vyjadruje súhlas so spracúvaním svojich osobných údajov,

e) podmienkami spracúvania osobných údajov prostriedky a spôsob spracúvania osobných údajov, ako aj ďalšie požiadavky, kritériá alebo pokyny súvisiace so spracúvaním osobných údajov alebo vykonanie úkonov, ktoré slúžia na dosiahnutie účelu spracúvania či už pred začatím spracúvania osobných údajov, alebo v priebehu ich spracúvania.

Podľa § 6 ods. 1 Zákona pracovať osobné údaje vo vlastnom mene môže len prevádzkovateľ. Prevádzkovateľ spracúva osobné údaje v súlade s § 9, spôsobom, ktorý je v súlade s dobrými mravmi, a to len na vymedzený alebo ustanovený účel.

Podľa § 6 ods. 4 Zákona zhromaždené osobné údaje na pôvodne určený účel prevádzkovateľ nemôže spracúvať na iný účel, ktorý je nezlučiteľný s pôvodným účelom spracúvania.

Podľa § 22 ods. 1 Zákona prevádzkovateľ je povinný zachovávať mlčanlivosť o osobných údajoch, ktoré spracúva. Povinnosť mlčanlivosti trvá aj po ukončení spracúvania osobných údajov.

Podľa § 45 ods. 1 Zákona úrad je orgánom štátnej správy s celoslovenskou pôsobnosťou, ktorý vykonáva dozor nad ochranou osobných údajov a podieľa sa na ochrane základných práv a slobôd fyzických osôb pri spracúvaní ich osobných údajov.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona účelom konania o ochrane osobných údajov (ďalej len "konanie") je zistiť, či postupom prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa došlo k porušeniu práv fyzických osôb pri spracúvaní ich osobných údajov a v prípade zistenia nedostatkov, uložiť opatrenia na nápravu, prípadne sankciu za porušenie tohto zákona.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona ak úrad zistí porušenie práv navrhovateľa, fyzickej osoby v konaní bez návrhu alebo nesplnenie povinností pri spracúvaní osobných údajov ustanovených zákonom, uloží rozhodnutím prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, aby v určenej lehote vykonal opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a príčin ich vzniku; inak konanie o ochrane osobných údajov zastaví.

Podľa § 65 ods. 4 Zákona prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ je povinný informovať úrad o splnení uložených opatrení v úradom určenej lehote.

Podľa § 66 Zákona o rozklade podanom proti rozhodnutiu podľa § 65 rozhodne predseda úradu.

V prvom rade súd konštatuje, že vo vzťahu k meritu veci a k otázke definovania osoby prevádzkovateľa a zodpovednosti žalobcu za porušenie práv dotknutej osoby v zmysle Zákona sa stotožňuje s tvrdeniami a argumentáciou žalobcu, že v súvislosti so zverejnením trestného rozkazu žalobca nemá postavenie prevádzkovateľa, spracovávateľa osobných údajov dotknutých osôb, ktorý by tieto osobné údaje zverejnil v rozpore s ustanoveniami Zákona o ochrane osobných údajov. Rovnako možno prisvedčiť žalobcovi, že osobné údaje uvedené v trestnom rozkaze nie sú súčasťou informačného systému vedeného žalobcom, nesúvisia s jeho informačným systémom a so spracúvaním osobných údajov, ktoré žalobca ako súdny exekútor vykonáva v rámci výkonu exekučnej činnosti.

Pri spracúvaní osobných údajov uvedených v trestnom rozkaze možno za prevádzkovateľa považovať zvyčajne súd alebo ostatné orgány činné v trestnom konaní; poškodeného je možné považovať za prevádzkovateľa iba ak systematicky tieto údaje ďalej spracúva. Príkladom môže byť spracúvanie osobných údajov telekomunikačným operátorom alebo finančnou inštitúciou, ktoré z povahy svojej činnosti a spravidla aj v súlade s osobitným predpisom systematicky spracúvajú údaje o osobách, ktoré sa voči nim dopustili konania posúdeného ako trestný čin a na tento účel spracúvajú ich osobné údaje v osobitnom informačnom systéme.

K otázke definovania webovej stránky a informačného systému súd uvádza, že webová stránka www.exekutorsopko.sk nie je informačným systémom súdneho exekútora v zmysle § 4 ods. 3 písm. b/ Zákona, ale je prostriedkom spracovania údajov, na ktorom môžu byť uvedené rôzne údaje z viacerých informačných systémov (alebo ani z jedného), pričom vo vzťahu k nim nemusí mať žalobca nevyhnutne postavenie prevádzkovateľa v zmysle Zákona.

Zverejnením trestného rozkazu na webovej stránke žalobcu sa preto toto rozhodnutie súdu nestáva súčasťou informačného systému exekútora, ktorý by vo vzťahu k nemu mal postavenie prevádzkovateľa, resp. sprostredkovateľa, pretože zákon ani on sám mu neurčili účel a rozsah spracúvania osobných údajov v informačnom systéme.

Je zrejmé, že účel spracovania osobných údajov dotknutej osoby je odlišný u každého subjektu v pozícii prevádzkovateľa. Súdny exekútor spracúva osobné údaje oprávnených subjektov, ako aj osobné údaje povinných osôb za účelom realizácie výkonu exekučnej činnosti, t.j. osobitný informačný systém súdneho exekútora spracúva zhromaždené osobné údaje, údaje o majetkových pomeroch dotknutých osôb, a pod., pričom účel spracovania týchto údajov je stanovený priamo Exekučným poriadkom. Webová stránka tieto kritéria stanovené zákonom (§ 4 ods. 3 písm. b/ Zákona) nespĺňa.

Súd má za to, že poškodenému v trestnom konaní, ktorým je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ďalej osobné údaje z trestného konania systematicky nespracúva, svedčí v zmysle Zákona o ochrane osobných údajov definícia príjemcu, resp. tretej strany, ktorej boli osobné údaje poskytnuté zo strany prevádzkovateľa. Nakladanie s nimi zo strany poškodeného (tu žalobcu) možno s ohľadom na špecifické okolnosti prípadu podradiť pod spracúvanie osobných údajov pre vlastnú potrebu v rámci výlučne osobných alebo domácich činností, alebo pod spracúvanie údajov, ktoré boli získané náhodne bez predchádzajúceho určenia účelu a prostriedkov spracúvania, bez zámeru ich ďalšieho spracúvania v usporiadanom systéme podľa osobitných kritérií, t.j. tieto informácie nie sú ďalej systematicky spracúvané.

Podľa § 4 ods. 2 písm. f/ Zákona je treťou stranou každý, kto nie je dotknutou osobou, prevádzkovateľom poskytujúcim osobné údaje, jeho zástupcom, sprostredkovateľom alebo oprávnenou osobou.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona je príjemcom každý, komu sú osobné údaje poskytnuté alebo sprístupnené, pričom príjemcom môže byť aj tretia strana; prevádzkovateľ, ktorý spracúva osobné údaje na základe § 3 ods. 1 písm. g), a úrad, ktorý plní úlohy ustanovené týmto zákonom, sa nepovažujú za príjemcu.

Aj keď je nesporné tvrdenie, že žalobca bol v pozícii poškodeného definovaný z titulu svojej funkcie súdneho exekútora, keďže k spáchaniu trestného činu došlo v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti, samotnú skutočnosť, že žalobca disponoval týmto trestným rozkazom a ten zverejnil, nemožno považovať za súčasť výkonu exekučnej činnosti.

Predmetný trestný rozkaz bol vydaný príslušným súdom v rámci trestného konania. Konajúci súd v tomto prípade spracoval a uviedol osobné údaje odsúdenej osoby do rozhodnutia vo veci. Žalobcovi, ako účastníkovi trestného konania, v postavení poškodeného bol tento trestný rozkaz doručovaný samozrejme v neanonymizovanej forme. Žalobca týmto trestným rozkazom disponuje z titulu postavenia účastníka trestného konania, poškodeného. Jeho zverejnenie a ochrana tam uvedených osobných údajov dotknutých osôb teda nespadá pod ochranu zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov.

Súd poukazuje na to, že žalobca neuviedol osobné údaje o dlžníčke, ktoré sú súčasťou jeho informačného systému a súčasťou istej databázy povinných osôb, do rozhodnutia ním vydaného, ktoré by bolo následne zverejnené. Príkladmo, táto možnosť by prichádzala do úvahy iba v prípade, ak by súdny exekútor zverejnil rozhodnutie, ktoré je oprávnený vydať v rozsahu svojich zákonom určených právomocí v zmysle Exekučného poriadku, a ktoré by obsahovalo osobné údaje dotknutej osoby resp. inou formou spracované zhromaždené osobné údaje o dotknutých osobách. Takáto forma zverejnenia osobných údajov zo strany žalobcu, súdneho exekútora, pri výkone exekučnej činnosti, by sa považovala za spracovanie osobných údajov v zmysle § 4 ods. 3 Zákona a podliehala by tak kontrole, ktorú má právomoc realizovať žalovaný správny orgán.

Vo vzťahu k žalobnej námietke, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v rozpore s § 66 ods. 2 Zákona tým, že bolo podpísané podpredsedom Úradu na ochranu osobných údajov, súd uvádza, že táto námietka žalobcu nie je dôvodná, pričom plne poukazuje na zdôvodnenie uvedené žalovaným.

V zmysle § 48 ods. 1 Zákona predsedu úradu zastupuje podpredseda úradu.

Podľa § 66 Zákona o rozklade podanom proti rozhodnutiu podľa § 65 rozhodne predseda úradu.

Keďže v čase rozhodovania o podanom rozklade nebola pozícia predsedu úradu obsadená, jeho funkciu v rozsahu zákonom daných právomocí vykonával podpredseda úradu.

Rovnako nie je dôvodná ani námietka žalobcu vo vzťahu k jeho tvrdeniu, že žalovaný uložil žalobcovi napadnutým rozhodnutím disciplinárne opatrenie, čím nahrádzal kompetencie Disciplinárnej komisie. Ako poukázal aj žalovaný, napadnuté rozhodnutie bolo vydané výhradne v zmysle § 65 Zákona, podľa ktorého úrad koná v prípadoch, kedy zistí porušenie práv navrhovateľa, fyzickej osoby v konaní bez návrhu alebo nesplnenie povinností pri spracúvaní osobných údajov ustanovených zákonom, pričom uloží rozhodnutím prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, aby v určenej lehote vykonal opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a príčin ich vzniku.

V tomto prípade tak nejde o sankciu, či rozhodnutím uložené disciplinárne opatrenie, ale o opatrenie na odstránenie zistených nedostatkov v zmysle Zákona.

Po preskúmaní rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, na základe tu uvedených skutočností dospel k záveru, že príslušný správny orgán pochybil, keď žalobcu, vo vzťahu k zverejnenému trestnému rozkazu považoval za prevádzkovateľa, na základe čoho založil svoje oprávnenie vo veci konať a konanie žalobcu tak nesprávne posúdil ako konanie porušujúce príslušné ustanovenia Zákona.

Z uvedeného vyplýva, že zverejnenie trestného rozkazu žalobcom nespadá pod ochranu poskytovanú zákonom č. 122/2013 Z.z. a žalovaný tak nemal danú právomoc vo veci konať a uložiť žalobcovi príslušné opatrenia, keďže § 62 ods. 1 Zákona výslovne stanovuje účel konania o ochrane osobných údajov, ktorým je zistiť, či postupom prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa došlo k porušeniu práv fyzických osôb pri spracúvaní ich osobných údajov a v prípade zistenia nedostatkov, uložiť opatrenia na nápravu, prípadne sankciu za porušenie tohto zákona.

Vzhľadom na zistený skutkový stav tak nemožno žalobcu definovať ako prevádzkovateľa, ale ako príjemcu, resp. ako tretiu osobu vo vzťahu k osobným údajom dotknutej osoby, pričom v priebehu správneho konania nebolo zo strany žalovaného konštatované také konanie žalobcu, ktoré by bolo možné definovať ako konanie prevádzkovateľa v rozpore s príslušnými ustanoveniami Zákona, resp. ako porušenie práv prevádzkovateľa pri spracúvaní osobných údajov.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že samotné konštatovanie, že predmetné konanie žalobcu označené v rozhodnutí správneho orgánu nespadá pod kontrolu vykonávanú žalovaným správnym orgánom a že žalovaný nemá právomoc v tejto veci ukladať žalobcovi opatrenia na nápravu, nevyučuje zodpovednosť žalobcu za jeho konanie. Ak aj malo toto zverejnenie osobných údajov potenciál zasiahnuť do práv a oprávnených záujmov dotknutej osoby, čo však nebolo predmetom skúmania zo strany súdu v tomto konaní, súd má za to, v súlade s § 3 ods. 3 Zákona, že dotknutá osoba má možnosť využiť iné dostupné prostriedky na domáhanie sa svojich práv vo vzťahu k ochrane svojej osobnosti.

Podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správny orgán na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nedostatočne odôvodnené.

Krajský súd tak po preskúmaní rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie nie je v súlade so zákonom. Súď preto podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní je správny orgán povinný znova sa zaoberať predovšetkým postavením žalobcu ako prevádzkovateľa vo vzťahu k zverejnenému trestnému rozkazu na webovej stránke www.exekutorsopko.sk, vyrovnáť sa s námietkou žalobcu, že ten v rámci svojho informačného systému pri výkone exekučnej činnosti nedisponuje osobnými údajmi J. Y., t.j. vo vzťahu k týmto osobným údajom v žiadnom prípade nemôže mať postavenie prevádzkovateľa, pričom je zároveň potrebné definovať informačný systém súdneho exekútora striktné v zmysle § 4 ods. 3 písm. b/ Zákona a jeho odlíšenie od prostriedkov spracovania. Žalovaný sa tiež nevysporiadal v rozhodnutí s námietkou žalobcu vo vzťahu k otázke povinnosti evidencie a registrácie informačného systému súdneho exekútora voči žalovanému, ak správny orgán považuje webovú stránku za informačný systém. Na základe zistení je správny orgán následne povinný zabrať sa otázkou, či v tejto veci je daná právomoc žalovaného správneho orgánu. V prípade, ak dospeje k záveru, že konanie žalobcu nezakladá jeho zodpovednosť v zmysle ustanovení Zákona, je namieste postup v súlade s § 65 ods. 1 Zákona, in fine.

Žalovaný je povinný odôvodniť rozhodnutie podľa kritérií upravených v ustanovení §47 ods. 3 Správneho poriadku, pretože podľa § 72 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak v odseku 2 nie je ustanovené inak (prejednanú vec nemožno subsumovať pod výnimky upravené v § 72 ods. 2 zákona).

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z uhradeného súdneho poplatku vo výške 70,- EUR, ktorú je žalovaný povinný uhradiť žalobcovi v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.